

Životopis

Marie Pavlíčková: rozená Kliková

Rok narození: 11.5.1941

Místo narození: Jihlava

Rodiče: Tatínek byl dělník a maminka byla s námi dětmi doma. Celý život jsem žila v Jihlavě. Tatínek nás rozmazloval a maminka byla přísnější a vychovávala nás.

Dětství: Dětství bylo krásné, i když jsme měli málo peněz. Oproti dnešní době to bylo úplně jiné, ale i když jsme musely se sestrou pomáhat v hospodářství, bylo mé dětství s rodiči velice krásné. Měla jsem spoustu kamarádek, se kterými jsme hrály hry, například Čáp ztratil čepičku, stavěly jsme domečky, skákaly panáka. Také jsme se chodily koupat do potoka a sáňkovaly. Kolem mého patnáctého roku jsme začaly jezdit s rodiči na podnikovou chatu na Vranov, kde jsme s ostatními rodinami trávili nezapomenutelné večery u táboráku.

Vzdělání: Celých osm let jsem chodila do Komenského školy ve Fibichově ulici. Ve 14 letech jsem po přijímacích zkouškách přešla na Vyšší odbornou školu – nyní Ekonomická. Na základní škole jsem se učila od třetí třídy ruský jazyk.

Povolání: Celý život jsem dělala účetní. Hned po škole jsem nastoupila jako fakturantka do Spojeného velkoobchodu, potom jsem nastoupila do Moravských kováren, kde jsem pracovala 17 let. Krátce jsem byla zaměstnána i ve Stavebním družstvu Rozkvět. Nakonec jsem do důchodu v roce 1996 zůstala v Geoindustrii.

Koníčky: Největším byly pravidelné měsíční návštěvy divadla s manželem. Jelikož jsem vášnivá čtenářka, patřila jsem do Klubu čtenářů. Jinak po revoluci jsme s manželem začali hodně cestovat a pořídili jsme si chalupu s rybníčkem, kam velice rádi jezdíme.

Rodina: Po svatbě jsme začali stavět domek. Nejhorším zážitkem bylo nejen to, že v roce 1968 nám kolem domku jezdily tanky, ale jeden tam nechali stát a hlaveň jeho děla nám mířila do oken. V této době jsme si koupili i své staronové auto Tatra Alfa.

Mám dva syny, čtyři vnoučata a tři pravnoučata.